

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิวัฒนาการของโลกปัจจุบันนี้ทุกประเทศทั่วโลกต่างมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาประเทศของตนเองไปสู่ความทันสมัย ซึ่งเป็นไปตามกระแสเศรษฐกิจของโลก ไม่มีประเทศใดในโลกที่ต้องการอยู่โดดเดี่ยว โดยไม่มีการหมุนเวียนไปตามการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก มีความเจริญทางด้านเทคโนโลยีที่ก้าวไปสู่โลกไร้พรมแดน ประเทศไทยได้ก้าวไปสู่ความเป็นสากลทางกระบวนการพัฒนา ผลจากการพัฒนา ส่งผลกระทบต่อโครงสร้างพื้นฐานและการดำรงชีวิตของประชาชนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยที่ไม่มีพรมแดนกั้นขวางกระแสการรับรู้ของประชาชนที่มีชีวิตที่ทันสมัยมากขึ้น มีความคิด ความเชื่อ ค่านิยม การกระทำ การเปลี่ยนแปลงไปจากดั้งเดิมเป็นแบบสมัยนิยมมากขึ้น (สรวรรณ โคตนาบ. 2544 ; อ้างถึงใน กัญชกร กิจวารี. 2545 : 1) ซึ่งความรู้เรื่องนั้นต้องประกอบไปด้วยปัจจัยหลาย ๆ ประการ และปัจจัยที่สำคัญที่สุดคือทรัพยากรบุคคล ซึ่งนอกจากจะต้องมีคุณสมบัติทางด้านสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ และความเสียสละแล้ว คุณสมบัติที่สำคัญประการหนึ่งก็คือให้เกิดพลังอันยิ่งใหญ่ในการพัฒนาประเทศคือการมีจริยธรรมและศีลธรรมของคนในชาติ ซึ่งเป็นกฎเกณฑ์ที่คนในสังคม ได้ตกลงร่วมกัน เพื่อให้ทุกคนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

โดยเฉพาะในสภาพสังคมไทยในปัจจุบันมีความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ทำให้บุคคลต้องเผชิญชีวิตอยู่กับปัญหาต่าง ๆ มากมาย ซึ่งสภาพแวดล้อมเช่นนี้ทำให้ทุกคนต้องดิ้นรน แข่งขัน เพื่อการอยู่รอด เพื่อปากท้องของตนเองท่ามกลางสภาพเศรษฐกิจที่บีบรัด สภาพเหล่านี้ส่งผลออกมาในลักษณะที่ทำให้บุคคลบางส่วนมีความเห็นแก่ตัว มุ่งเอาแต่เอาเปรียบ มีแนวโน้มที่จะแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวมากขึ้นและก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมมาก และเมื่อเกิดปัญหาหนึ่งแล้วก็จะเชื่อมโยงไปสู่อีกปัญหาหนึ่งคือ ๆ กันไป จนกลายเป็นปัญหาที่ซับซ้อนยากที่จะแก้ไขได้โดยง่าย ซึ่งปัญหาเหล่านี้ล้วนส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและการศึกษาเป็นอย่างมาก และทำให้ประเทศชาติไม่พัฒนาเท่าที่ควร

การศึกษาเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ซึ่งมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิต ให้พร้อมที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคม และเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ มีความสามารถ และมีทักษะกระบวนการในการดำรงชีพ สามารถดูแลรักษาสุขภาพทั้งกายและใจ ปรับตัวให้เข้ากับสังคมและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน

การปรับตัวให้เข้ากับสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปได้นั้น พ่อแม่ต้องเข้าใจพัฒนาการของลูกที่เป็นวัยรุ่น เข้าใจความรู้สึกนึกคิด และการกระทำของลูก พูดยคุยกับลูกที่เป็นวัยรุ่น ควรให้เหตุผล

ในสิ่งที่ต้องการให้ทำ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในขอบเขตหรือข้อจำกัด และเพื่อให้ความร่วมมือมากขึ้นควรให้โอกาสให้ลูกตั้งขอบเขตหรือข้อจำกัดของตนเอง เพื่อให้ลูกได้แสดงความคิดเห็นและฝึกการควบคุมตนเอง พ่อแม่ควรให้กำลังใจยอมรับชมเชยเมื่อลูกกระทำพฤติกรรมที่ดีและเหมาะสม และลงโทษเมื่อกระทำผิดอย่างมีเหตุผล พร้อมทั้งควรดูแลเอาใจใส่ว่าลูกนั้นกำลังเอาแบบอย่างจากตัวแบบที่มีอยู่มากมายในสังคมนั้นว่าเหมาะสมหรือไม่ (กานดา พุฒ. 2546 : 1 – 5) ซึ่งจะทำให้วัยรุ่นมีการควบคุมตนเองได้และพิจารณาว่าสิ่งใดดีหรือไม่ดี เป็นผู้มีเหตุผล มีความรับผิดชอบ มีความอดทน อดกลั้น มีความยับยั้งชั่งใจและแสดงพฤติกรรมออกในด้านที่เหมาะสม (พันธิชัย วิหคโค 2542 : 7 ; อ้างถึงใน พนอวี จันทนา. 2547 : 136) ดังเช่นการศึกษาของ ฌูว์ว็ร ลูทหงส์ (2543 : 156 – 161) พบว่า นักเรียนที่มีระดับการควบคุมตนเองสูงจะมีพฤติกรรมที่เหมาะสมมาก และมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมด้านอื่น ๆ น้อยกว่านักเรียนที่มีการควบคุมตนเองต่ำ

สำหรับนักเรียนที่มีวินัย จะช่วยปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักควบคุมตัวเอง ก่อให้เกิดผลดีทั้งแก่ตัวนักเรียนและสังคมที่เกี่ยวข้องในปัจจุบัน ครูและผู้บริหารส่วนใหญ่ประสบปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนที่ไม่มีระเบียบวินัยในตนเอง ทำให้นักเรียนปฏิบัติตนตามใจตัวเอง มุ่งทำอะไรเฉพาะที่ตนถูกใจมากกว่าถูกต้อง จนอาจจะกระทบกระเทือนศีลธรรมอันดีงาม ซึ่งส่งผลทำให้เกิดปัญหาคอängคมและประเทศชาติ ปัญหาที่เกิดในปัจจุบัน ได้แก่ ปัญหาเยาวชนเสพติด ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาการถูกล่อลวง ปัญหาการทารุณกรรมทางเพศ ปัญหาการทำแท้ง ปัญหาเลิกนอสมรส ปัญหาการโรค ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ และปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ซึ่งจะนำไปสู่การขายบริการทางเพศของเด็กในสถานศึกษาในอนาคต ปัญหาเหล่านี้ได้เกิดเป็นปัญหาสังคมที่ส่งผลกระทบต่ออนาคตของเด็ก และอนาคตของชาติอีกด้วย (พิมพ์วิทย์ บุญมงคล และคณะ. 2541) จากสถิติของกระทรวงสาธารณสุข ปี 2539 พบว่า จำนวนครึ่งหนึ่งของผู้ติดเชื้อเอดส์อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 15 – 19 ปี (Phoolcharoen 2004 ; อ้างถึงใน วิภาดา เข็มเยี่ยม. 2548 : 1) นอกจากนี้ยังพบจำนวนผู้ติดเชื้อเอดส์ใหม่ ตั้งแต่ปี 2545 อยู่ในกลุ่มอายุ 15 – 24 ปี เป็นจำนวนมากกว่ากลุ่มอายุอื่น ๆ

อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงในสังคมที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การเปลี่ยนแปลงในสถาบันครอบครัว เป็นปัจจัยที่ทำให้เด็กมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เป็นเพราะว่าระบบเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป พร้อมทั้งได้รับกระแสวัฒนธรรมหรือกระแสโลกาภิวัตน์ของกลุ่มประเทศตะวันตก มีทั้งคำนิยม และเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามามากมาย การปลูกฝังการมีระเบียบวินัยเป็นสิ่งจำเป็นและควรปลูกฝังตั้งแต่วัยเด็ก เพราะเป็นการสร้างบุคลิกภาพที่ดีแก่เด็ก โดยควรจะได้รับ การอบรมสั่งสอนจากครอบครัว โดยการอบรมทางตรงและทางอ้อมจากศาสนา สังคม และการสอนจากโรงเรียน แต่ในสภาพการณ์ปัจจุบันการอบรมสั่งสอนจากครอบครัวมีประสิทธิภาพน้อยลง เนื่องจากบิดามารดาต้องดิ้นรนชวนขวายในการทำมาหากินมากขึ้น ไม่มีเวลาสั่งสอนบุตรมากนัก ดังนั้นจึง เป็นหน้าที่ของโรงเรียนที่จะช่วยพัฒนาอุปนิสัยของเด็กให้ดีขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ. 2522 ; อ้างถึงใน จิราพร อรุณพูลทรัพย์. 2541 : 2)

แม้ว่าการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กในวัยเรียนเป็นปรากฏการณ์ทางสังคมที่รุนแรงแตกต่างจากปรากฏการณ์อื่น ๆ แต่ก็มีคุณสมบัติที่คล้ายกับปรากฏการณ์อื่น ๆ ทางสังคม มีเงื่อนไขหรือปัจจัยสาเหตุที่หลากหลาย ซึ่งแต่ละคนมีที่มาหรือสาเหตุที่ผลักดันให้นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนส่วนใหญ่สาเหตุที่ทำให้ส่งผลต่อเด็กโดยตรง มีอยู่ 5 ประการใหญ่ ๆ ดังนี้ คือ

ประการแรก ด้านครอบครัวของเด็กนักเรียน เด็กนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนส่วนใหญ่จะมาจากครอบครัวที่มีปัญหาเสมอ ไม่มีปัญหาใดก็ปัญหาหนึ่ง คือ ครอบครัวแตกแยก เด็กขาดความรักความอบอุ่น ไม่มีเวลาอบรมเลี้ยงดู หรือเด็กต้องทนกับสภาพความรุนแรงในครอบครัวไม่ได้ ซึ่งนักเรียนวัยรุ่นจะหาทางออกโดยการออกไปแสวงหาความรักจากบุคคลภายนอกครอบครัว อาจนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงด้านต่าง ๆ ได้ โดยเฉพาะเรื่องเพศ

ประการที่สอง ด้านชุมชน สภาพแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวเด็กนักเรียนวัยรุ่นก็มีความสำคัญ ดังที่ สุชา จันทร์เอม (2529 : 79) กล่าวว่า การที่คนเราจะมีพฤติกรรมเช่นใด เป็นเพราะอิทธิพลของสภาพแวดล้อมนั้น ๆ โดยถ้าอาศัยอยู่ในสถานที่ที่มีสิ่งอั้วใจต่าง ๆ อาจส่งผลให้นักเรียนวัยรุ่นมีพฤติกรรมเรียนรู้ตามรูปแบบที่พบและไปปฏิบัติได้ เพื่อตนเองจะได้เป็นส่วนหนึ่งของชุมชน เนื่องจากชุมชนเป็นต้นแบบของพฤติกรรมหากนักเรียนวัยรุ่นได้ต้นแบบที่ดีก็จะมีพฤติกรรมดี หากได้ต้นแบบที่ไม่ดีพฤติกรรมก็จะเบี่ยงเบนไป

ประการที่สาม ด้านกลุ่มเพื่อนมีส่วนชักชวนให้มีความสัมพันธ์ทางเพศ แสดงให้เห็นว่าเพื่อนในกลุ่มเดียวกัน โดยเฉพาะเพื่อนสนิท สามารถโน้มน้าวให้มีพฤติกรรมต่าง ๆ ได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุหัตรา สุภาพ (2523) กลุ่มเพื่อน เป็นกลุ่มอ้างอิงที่สำคัญที่สุดสำหรับวัยรุ่น เพราะใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดและยาวนานระหว่างกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ เอ็ดวิน ซัทเธอร์แลนด์ และคณะ (Edwin Sutherland, 1982 : 492 ; อ้างถึงใน หนึ่งฤทัย โอภาสพสุ, 2546 : 43) จนเกิดจากการเรียนรู้ การปฏิสังสรรค์ โดยมีแรงจูงใจ การนิยมชมชอบ การนับถือ หารหาเหตุผลเข้าข้างตนเองในการแสดงพฤติกรรมเบี่ยงเบนนั้น ยิ่งถ้าหากกระบวนการกลุ่มของเพื่อนมีความสัมพันธ์เข้มข้นมาก ก็จะทำให้บุคคลนั้นซึมซับค่านิยมของเพื่อน ๆ และมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมเหมือนเพื่อน ๆ สอดคล้องแนวคิดของ สัจญญา สัจญญาวิวัฒน์ (2536) กล่าวว่า เพื่อนมีส่วนสำคัญที่จะสนับสนุนและส่งเสริมให้มีเพศสัมพันธ์ เช่น การศึกษาของ วิภาดา เอี่ยมแถม (2548 : 82) พบว่า การจัดงานเลี้ยงสังสรรค์หรือปาร์ตี้กับเพื่อน กลุ่มตัวอย่างหญิง 3 ราย เคยมีเพศสัมพันธ์ข้ามคืนในกระบวนการนี้ โดยกระบวนการที่พบมี 2 ลักษณะ คือ การไปงานเลี้ยงสังสรรค์ที่บ้านเพื่อน และไปเที่ยวต่างจังหวัดกับกลุ่มเพื่อน โดยทั้ง 2 กระบวนการนี้มีลักษณะที่เหมือนกัน คือ เป็นการอยู่ตามลำพังระหว่างกลุ่มวัยรุ่น โดยไม่มีผู้ใหญ่เป็นผู้คอยดูแลอยู่ เป็นโอกาสที่จะทำให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์กันได้

ประการที่สี่ ในด้านนโยบายของประเทศซึ่งมีนโยบายต่าง ๆ กำหนดการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงนโยบายการพัฒนาประเทศ ก็คือ นโยบายเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว การสนับสนุนการลงทุนในธุรกิจเวียงรมย์ต่าง ๆ สถานเวียงรมย์เหล่านี้เป็นสถานที่ที่ก่อให้เกิดการขั้วทางเพศมาก

ขึ้น รวมทั้งได้พบเห็นตัวอย่างภาพชายหญิงที่แสดงการโอบกอดกันอย่างเปิดเผยล้วนเป็นแรงเสริมให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้อง เนื่องจากวัยรุ่นอยู่ในวัยที่ไวต่อสิ่งเร้าที่มากระตุ้นทำให้ตัดสินใจอยากลองและเลียนแบบสิ่งต่างๆ นั้น อันเนื่องมาจากแรงขับทางเพศของวัยรุ่นเอง ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นในการนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนได้ (กระทรวงสาธารณสุข, กรมสุขภาพจิต, 2546 : 16)

ประการสุดท้าย ด้านตัวเด็กเองที่อาจมีเหตุผล ความคิด ความเชื่อ บางอย่างที่ทำให้ตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์ จากการศึกษาของ พนาวดี จันทนา (2547 : 129) ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในชุมชนเกาะสมุย พบว่า ความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า เมื่อมีนักเรียนมีความเห็นและยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นปกติธรรมดา ไม่ใช่เรื่องเสียหายเป็นสิ่งที่ทันสมัยสามารถกระทำได้ ทำให้แนวโน้มมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์มีมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องการศึกษาของ ขวัญชนก ศิริวัฒนกาญจน์ (2541 : อ้างถึงใน ศิริกุล อิศรานุรักษ์, 2543 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่สามารถทำนายการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงโสด ในจังหวัดอุดรธานี กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนหญิงอายุ 15 – 24 ปี ที่เรียนในระดับมัธยมต้นและเรียนแบบทางไกลของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จำนวน 433 คน ผลศึกษา พบว่า ร้อยละ 15.7 ของนักเรียนมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสว่าไม่ใช่เรื่องเสียหาย สอดคล้องการศึกษาของ เพ็ญศรี ทรรศนะวิเทศ (2546 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของวัยรุ่น พบว่า วัยรุ่นที่เขามีประสบการณ์ทางเพศ จะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นไปในเชิงบวก และสอดคล้องการศึกษาของ อุมารัตน์ ภักทรวาณิชย์ (2540 : บทคัดย่อ) ศึกษาวัยรุ่นทั่วไป ทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน พบว่า วัยรุ่นหญิง อายุ 15 – 19 ปี เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว เกือบ 1 ใน 3

การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนของวัยรุ่นนั้น ทำให้เกิดปัญหามากมาย ทั้งในด้านร่างกายและจิตใจ เนื่องจากความไม่พร้อมของตัววัยรุ่นเอง และส่วนใหญ่กำลังเรียนอยู่ในสถานศึกษา ทำให้วัยรุ่นที่หมกมุ่นอยู่กับเรื่องเพศให้ความสนใจในการศึกษาลดลง และภายหลังจากมีเพศสัมพันธ์แล้ว ก็ารู้สึกวิตกกังวลใจกลัวว่าจะมีผู้อื่นรับรู้ในเรื่องของตนเอง โดยเฉพาะบิดามารดาหรือผู้ปกครองจะตำหนิ เสียชื่อเสียง กลัวสังคมไม่ยอมรับ เนื่องจากสังคมไทยยังคงเห็นว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่น่าละอาย หยาบคาย และควรเป็นเรื่องปกปิด ไม่ควรเปิดเผยต่อสาธารณชน (จรรยา เรืองโรสง, 2545 : 1) แต่ยังคงพบว่า วัยรุ่นยังมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์มีแนวโน้มว่าลดน้อยลง จากการศึกษาของสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข ในปี 2539 เรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นชายหญิง พบว่า วัยรุ่นไทยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุต่ำสุด 11 – 12 ปี ในปี 2544 กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2546 : 47) ได้สำรวจพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นอีกครั้ง พบว่า ประมาณครึ่งหนึ่งของวัยรุ่นมี

พฤติกรรมทางเพศก่อนอายุ 18 ปี โดยวัยรุ่นชายเริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุต่ำสุดคือ 12 ปี และในปี พ.ศ. 2545 จากการสำรวจของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการเสริมสร้างสุขภาพ (สสส.) ร่วมกับสำนักวิจัยเอแบคโพล มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (2545 : 15) พบว่า วัยรุ่นชายผ่านการมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว ร้อยละ 31.3 และวัยรุ่นหญิงผ่านการมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว ร้อยละ 9.9 โดยวัยรุ่นชายมีอายุเฉลี่ย 15 ปี และมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุน้อยที่สุดคือ 9 ปี ส่วนวัยรุ่นหญิงมีอายุเฉลี่ย 16 ปี และมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุน้อยที่สุดคือ 10 ปี ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวได้ตกย้ำซ้ำอีกครั้งเมื่อ ไทยโพสต์ (2542 : 3 ; อ้างถึงใน หนึ่งฤทัย โอภาสพสุ. 2546 : 7) พบว่า เด็กและเยาวชนไทยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุน้อยลงจากเดิม คือ จากอายุ 18 ปีขึ้นไป มาเป็น 13-16 ปี ซึ่งเด็กและเยาวชนเหล่านั้นมองว่า การมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดามากกว่าความรู้สึกรู้สึกด้านความรัก และการมองถึงคุณค่าของตนเองและผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับ กิตติ กันภัย (2547 : 18) กล่าวในการสัมภาษณ์เรื่อง “เซ็กซ์ ลึบ กับวัยใสพูดอย่างไรให้ปลอดภัย” ว่าปัจจุบันในชนบทเด็กชายและเด็กหญิงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นอายุ 12-13 ปี เริ่มมีเพศสัมพันธ์แล้วมากถึงร้อยละ 40 อีกทั้งวัยรุ่นมีความคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนเป็นเรื่องปกติธรรมดา โดยเฉพาะวัยรุ่นหญิงยอมรับแนวคิดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานมากขึ้น (กระทรวงสาธารณสุข, กรมสุขภาพจิต. 2546 : 24) และวัยรุ่นชายเชื่อว่าการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนหญิงของตนเอง สามารถป้องกันเอดส์ได้ (ประเวศ ดันดิทิพัฒน์สกุล. 2544 : 15) นับว่าเป็นเรื่องที่น่ากลัวและเป็นอันตรายอย่างยิ่ง อันจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมากมายทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม

นอกจากนี้การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมักขาดความรู้ความรับผิดชอบ และยังขาดการป้องกันและไม่ปลอดภัย (ศรีพิทรา จาริวงษ์. 2539 : 12 ; อ้างถึงใน คณะกรรมการอำนวยการจัดทำแผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติ. 2544 : 44) ส่งผลให้เกิดปัญหาการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ จากการรายงานของคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติในปี พ.ศ. 2543 พบว่า วัยรุ่นอายุ 16-18 ปี มีการตั้งครรภ์ที่ไม่ตั้งใจสูงถึง ร้อยละ 21.4 (อินทร์ ชีระพันธ์. 2544 : 7) เหมือนกับที่มานิต ชีระตันติกานนท์ (2544 : 15) สำรวจการวางแผนครอบครัวและประชากร พบว่า ร้อยละ 84.7 ของผู้หญิงที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ และรู้จักวิธีการคุมกำเนิดแต่ไม่ใช้เพราะคิดว่าคงไม่ตั้งครรภ์ และปัญหาที่ตามมาคือ การทำแท้ง จากการศึกษาของ สุชาดา รัชกุล (2544 : 12) พบว่า กลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะนักศึกษาระดับอุดมศึกษาทำแท้งสูงถึง ร้อยละ 42-45 ซึ่งสอดคล้องกับการสำรวจ “ดัชนีภาวะสังคม” ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในปี 2547 พบว่า นักเรียน นักศึกษาอายุ 14-20 ปี ทำแท้งปีละ 3 แสนคน (ลมเปลี่ยนทิศ. 2547 : 5) ส่วนการติดเชื้อโรคเอดส์นั้น พบว่า มีปัจจัยเสี่ยงจากการมีเพศสัมพันธ์มากที่สุด ร้อยละ 83.5 (สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข, กองระบาดวิทยา. 2544 : 22) จากการประมาณสถานการณ์ปัญหาโรคเอดส์ ซึ่งให้เห็นว่าชายไทยประมาณร้อยละ 2 และหญิงไทยประมาณร้อยละ 1 ติดเชื้อเอดส์ในช่วงปี 2544 จะมีผู้ติดเชื้อโรคเอดส์รายใหม่ จำนวน 29,000 คน ในแต่ละปีในช่วงแผนพัฒนา

เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (2545 – 2549) มีคนไทยกว่า 50,000 คน จะเสียชีวิตด้วยสาเหตุที่เกี่ยวกับเอดส์มากกว่าร้อยละ 90 ซึ่งจะเกิดในกลุ่มอายุ 20 – 44 ปี (กรมควบคุมโรค, กองโรคเอดส์. 2544 : 24) นับว่าเป็นสถานการณ์ที่น่าเป็นห่วงมาก คือ วัยรุ่นไทยได้รับเชื้อเอดส์ตั้งแต่ยังเป็นเยาวชนวัยแรกรุ่นจากการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการและเพื่อนหญิงตั้งแต่อายุ 12 – 13 ปี เท่ากับว่าเขาได้รับเชื้อตั้งแต่อายุยังน้อย (อนุพงษ์ จิตวารการ และคณะ. 2538 : 13) ฉะนั้น ความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน น่าจะเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่จะส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน

ในด้านของการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน เป็นการเปิดช่องทางหนึ่งให้สถานเริงรมย์ต่าง ๆ นำมาเป็นเครื่องมือในการเรียกลูกค้า สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล (2537 : 57) พบว่า นักเที่ยว เป็นบุคคลที่ทำให้ผู้หญิงและเด็กส่วนหนึ่งต้องกลายมาเป็นสินค้าซื้อขายในตลาดกามารมณ์ โดยมีเจ้าของสถานบริการต่าง ๆ แมงควัก แม่เล้าเป็นคนขายและมีนักเที่ยวเป็นคนซื้อ รสนิยมทางเพศ ความเชื่อทัศนคติของนักเที่ยวที่แตกต่างกันไป ทำให้คนขายต้องพยายามไปหาสินค้าที่แตกต่างหลากหลายมาไว้เพื่อให้ผู้ซื้อได้ตามรสนิยม และนับวันรสนิยมของนักเที่ยวก็ยิ่งวิวัฒนาการยิ่งขึ้น บางคนต้องการเด็ก ๆ ยิ่งเด็กเท่าไรยิ่งดีบางคนชอบเด็กสาวเขา เด็กจีน เด็กพม่า ด้วยกระหายใคร่ลิ้มลองรสชาติใหม่ ๆ ปราศจากโรค และปลอดภัยมากกว่าผู้ใหญ่ ความเชื่อนี้ทำให้เด็กในหมู่บ้านบางแห่ง ถูกจับ ถูกจุด ถูกโฆษณาชวนเชื่อขึ้นรถออกมาขณะที่อยู่หมู่บ้านของตน เพื่อมาเป็นเหยื่อตัดหาพิศดารของคนบางคนเท่านั้น นักเที่ยวบางคนก็คิดว่า การเที่ยวของตนคือการช่วยเด็ก

ค่านิยมของชายชอบเที่ยวครั้งเดิมที่นิยมไปใช้บริการตามสถานเริงรมย์ สถานที่ที่เปิดกิจการบังหน้าเช่น โรงน้ำชา คาราโอเกะ สถานอาบอบนวด ร้านอาหาร เป็นต้น เมื่อสังคมเปลี่ยนแปลงไป ค่านิยมชายชอบเที่ยวก็เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย เพราะมีความเชื่อที่ว่า “ไม่เสี่ยง ปลอดภัย ไร้เอดส์” แถมยังมีคิกริเป็นนักเรียน นักศึกษา จากสถาบันชื่อดังหว่านท้ายเพื่อเป็นการ ยืนยันคุณภาพ

วิชุลลดา มาตั้นบุญ (2544 : 20 – 21 ; อ้างอิงใน หนึ่งฤทัย โอภาสพสุ. 2546 : 4) กล่าวว่า ค่านิยมของวัยรุ่นชายที่ชอบเที่ยวปัจจุบันยังชอบ “เด็กเสี่ย” รุ่นเยาว์ ที่พร้อมจะให้ทุกอย่างด้วยความเต็มใจเพื่อแลกกับการได้คู่นอนที่อยู่ในสเปก และร้อยทั้งร้อยก็เป็น คู่นอนชั่วคราว หลังจากนั้นทั้งสองฝ่ายก็หาคู่นอนใหม่ตามความพึงพอใจของแต่ละคน ประเด็นตรงนี้นำสู่ทัศนคติหรือค่านิยมของชายผู้ชอบเที่ยวเกิดความเชื่อว่านักเรียนวัยรุ่นหญิง นักศึกษาหญิงที่ให้บริการทางเพศจะปลอดภัย จึงมีการบอกต่อให้กับผู้ที่นิยมใช้บริการเช่นนี้ด้วยกัน รวมทั้งเพื่อนฝูงจนกลายเป็นการถ่ายทอดและรับความเชื่อผิด ๆ เหล่านี้สืบต่อไป ในส่วนด้านผู้ชายบริการทางเพศก็นำเอาจุดนี้มาหลอกล่อเพื่อเป็นจุดขายได้มากขึ้น และยังเชื่อให้การขายบริการทางเพศของนักศึกษา ยังคงดำรงอยู่ในสังคมไทยอย่างทำทาทกกฎหมายบ้านเมือง

การมีเพศสัมพันธ์มากคู่กระทบต่ออนามัยเจริญพันธุ์ การเปลี่ยนแปลงค่านิยมที่ลอกเลียนตามสื่อ โฆษณา ภาพยนตร์ ตามอย่างความทันสมัยและอิทธิพลของสังคมบริโภคนิยม โดยขาด

ความเข้าใจเบื้องหลังของเจ้าของวัฒนธรรม เป็นเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงค่านิยมทางเพศ นอกจากนั้นเด็กที่ออกจากบ้านมาอยู่หอพัก หลุดออกมาจากกลไกการควบคุมทางสังคมของครอบครัวและชุมชน ต้องปรับตัวอยู่ในสังคมเมือง ความเจ็บเหงา ว้าเหว่ มีแต่เพื่อนที่ให้ความอบอุ่นและเป็นผู้นำ สิ่งเหล่านี้เป็นมูลเหตุประกอบกันทั้งสิ้น แท้ที่จริงแล้วการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงในเรื่องอนามัยการเจริญพันธุ์ ควรต้องเข้าใจในบริบทของวัฒนธรรมกับการเปลี่ยนแปลง (อานันท์ กาญจนพันธุ์, 2538 ; อ้างถึงใน หนึ่งฤทัย โอภาสพสุ, 2546 : 5) นอกจากนั้น ชาวโศภณิเด็ก แม่เจ้าจิว ทารกถูกแม่วัยรุ่นทิ้ง เด็กนักเรียนหญิงขายบริการ หรือเด็กหญิงแข่งขันกันจดสถิติจำนวนผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ด้วย คงทำให้ผู้เป็นแม่ที่มีลูกวัยรุ่นเกิดความวิตก หลายคนอาจเริ่มมีความคิดที่จะไม่มีบุตร เพราะเกรงจะเป็นลักษณะเดียวกับสถานการณ์วัยรุ่นในปัจจุบันที่เผยแพร่ออกมาทางสื่อต่าง ๆ โดยบ่งชี้ว่าอิทธิพลของเพื่อนและอิทธิพลของวัฒนธรรมในสังคมยุคโลกาภิวัตน์มีอิทธิพลเหนือการอบรมสั่งสอนของพ่อแม่ (พิมพ์พรหม อิศระภักดี, 2545 : 1, อ้างถึงใน หนึ่งฤทัย โอภาสพสุ, 2546 : 7)

ในยุคปัจจุบันเป็นยุคแห่งเทคโนโลยีการสื่อสาร สื่อมีอิทธิพลทั้งในด้านบวกและด้านลบ ซึ่งจะมีผลทำให้ วิถีชีวิตของคนไทยเปลี่ยนแปลงไปได้จากการรับสื่อคนไทยส่วนใหญ่มีสื่อวิทยุและโทรทัศน์ จำนวนครัวเรือนที่มีเครื่องรับโทรทัศน์เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 86.8 ในปี 2533 เป็นร้อยละ 91.5 ในปี 2543 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2543 ; อ้างถึงใน ธิดารัตน์ เทียนไชย, 2546 : 2) นอกจากนี้ในสังคมเมืองคนไทยบางส่วน ยังใช้สื่ออินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์มือถือ โดยสามารถสื่อสารกันเองและสื่อกับชาวต่างชาติได้รวดเร็วและกว้างขวาง ความทันสมัยอาจจะเป็นสาเหตุทำให้คนรุ่นใหม่มีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป การไม่รู้จักเลือกบริโภคสื่ออาจทำให้คนไทยหลงผิดไปเป็นทาสของวัตถุนิยมมากขึ้น การใช้สินค้ามีการเปลี่ยนแปลงไปตามรสนิยม มีความฟุ่มเฟือยเกิดขึ้นมากตามกระแสโฆษณาทางสื่อ ซึ่งอาจเป็นสาเหตุของพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของคนไทยได้อีกด้วย เมื่อรายได้ไม่พอกับรายจ่ายหรือมีความโลภอยากได้สินค้าต่าง ๆ ให้เหมือนคนอื่น ซึ่งเป็นบุคลิกประเภท "รสนิยมสูงแต่รายได้ต่ำ" ซึ่งคาดว่าเมื่ออยู่มากขึ้นในสังคมไทย สังเกตได้จากมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมมารับประทานอาหาร และการแต่งกายไปเป็นแบบชาวตะวันตก ซึ่งหลายอย่างขัดแย้งกับวัฒนธรรมเช่นการแต่งกายด้วยเสื้อผ้าขาวหวิวตามแบบแฟชั่นต่างประเทศ การทำสีผม การใช้สินค้าราคาแพง ๆ ของวัยรุ่น การใช้และการเปลี่ยนรุ่นโทรศัพท์มือถือใหม่ ๆ ทำให้สิ้นเปลืองเงินความจำเป็นของเด็กเยาวชน และผู้ที่มีรายได้น้อย

จากงานวิจัย บริษัท บรอด อีสลิเออร์ พาร์ตเนอร์ (ประเทศไทย) จำกัด (ธนพร แดงขาว, 2541 ; อ้างถึงในธิดารัตน์ เทียนไชย, 2546 : 5) ได้ทำการสำรวจเบื้องต้นในเรื่องของพฤติกรรมการจับจ่ายใช้สอยของผู้บริโภคโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างในห้างสรรพสินค้า 4 แห่ง คือ มาตรฐานครองเซ็นเตอร์ เวสต์เทรคเซ็นเตอร์ อัมรินทร์พลาซ่า และสิลมคอมเพล็กซ์ พบว่า โดยรวมของผู้ที่มาใช้บริการในห้างสรรพสินค้าดังกล่าวอาชีพของผู้ที่มาใช้บริการมากที่สุด คือ นักเรียน นักศึกษา สินค้าและบริการที่เป็นที่นิยมมากที่สุด คือ ร้านอาหารต่าง ๆ รองลงมา ได้แก่ การเลือกซื้อสินค้า

ต่าง ๆ อาทิ เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ รวมไปถึงการใช้บริการเข้าชมภาพยนตร์ ในห้างสรรพสินค้า และยังพบว่า กลุ่มนักเรียน นักศึกษามีการตัดสินใจใช้จ่ายก่อนข้างง่ายเป็นไปตามความพอใจ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ประภาพร โอภาสสวัสดิ์ (2538 : บทคัดย่อ) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษาในจังหวัดชลบุรี พบว่า ค่าใช้จ่ายที่ได้รับกับแรงจูงใจทางสังคมมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับตัวแปรการไปเที่ยวสถานเริงรมย์ และการดูภาพยนตร์ที่แทรกเร้าอารมณ์ในด้านพฤติกรรมทางเพศ พบว่า นักเรียนที่มีค่าใช้จ่ายที่ได้รับประจำเดือนมากกว่าจะเคยมีพฤติกรรมทางเพศในด้านต่าง ๆ ซึ่งเด็กเหล่านี้ยังไม่มีอาชีพในการดำรงชีพ แต่เด็กมีวิธีการที่จะได้เงินมาสนองตอบต่อความต้องการของตนเอง ด้วยการขายบริการทางเพศ โดยเฉพาะเด็กนักเรียนในสถานศึกษา

จังหวัดชลบุรี เป็นจังหวัดที่มีความเจริญทั้งทางด้าน การเกษตรกรรม อุตสาหกรรม แหล่งบริการการท่องเที่ยว ห้างสรรพสินค้า และสถานเริงรมย์ ซึ่งส่งผลทำให้คนในสังคมพร้อมทั้งรูปแบบของการดำเนินชีวิตของชาวจังหวัดชลบุรีต้องเปลี่ยนแปลงไปตามการพัฒนาของประเทศในศตวรรษที่ 21 สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จึงทำให้จังหวัดชลบุรีมีแหล่งการขายบริการทางเพศ และเป็นผู้ค้าบริการที่มีอายุในช่วง 12 – 18 ปี ซึ่งเป็นวัยกำลังศึกษาเล่าเรียน โดยเฉพาะเด็กตามแหล่งสถานศึกษาดัง ๆ ซึ่งมีความต้องการทางด้านวัตถุนิยม บริโภคนิยม และเพื่อที่จะได้มาซึ่งการตอบสนองต่อความต้องการของตนเอง ดังนั้น เด็กจึงได้ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ในรูปแบบต่าง ๆ ได้ง่าย

จากสภาพการณ์ และปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กนักเรียนในสังคมเมืองทั้งหมดนี้ ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี เพื่อที่จะทราบถึงทัศนคติ และความคิดเห็นที่เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กในสถานศึกษา เพราะทัศนคติมีความสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมของคนในสังคม โดยเฉพาะอาจส่งผลทำให้เกิดการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ การทำแท้ง และการหากรรมคงเพศตามมาด้วย และอาจจะสร้างก่านิยมที่ผิด ๆ ให้แก่เด็ก ๆ หรือความแพ้ฝันของกลุ่มเด็ก ๆ ซึ่งอาจทำให้เกิดการขายบริการทางเพศในสถานศึกษามากขึ้นตามไปด้วย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้สนใจ เพื่อที่จะได้เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร โรงเรียน และหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไข โดยจะได้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์ในการจัดการศึกษา ให้เด็กได้บรรลุเป้าหมายในชีวิตยิ่งขึ้น เพื่ออนาคตของเด็ก และประเทศชาติ

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ และนำไปสู่การขายบริการทางเพศของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี

1.3 ขอบเขตการวิจัย

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2548 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จังหวัดชลบุรี

1.4 สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล (อายุ ผลการเรียน และรายได้ของนักเรียน) มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม (เลข / ไม่เลข) มีเพศสัมพันธ์ของเด็กนักเรียนหญิง
2. ปัจจัยด้านค่านิยมและความทันสมัย (ค่านิยมในเรื่องทรัพย์สินเงินทอง ค่านิยมในเรื่องความบันเทิงรื่นเริงสนุกสนาน ค่านิยมในเรื่องความหรูหรา สะดวกสบาย การเลือกรับสื่อ และการบริโภคนิยม) มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม (เลข / ไม่เลข) มีเพศสัมพันธ์ของเด็กนักเรียนหญิง
3. ปัจจัยด้านโรงเรียน (กลุ่มเพื่อน การเป็นแบบอย่างของครู การสอนในเรื่องของเพศศึกษาและจริยธรรม และการใช้หรือการควบคุมสื่อ) มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม (เลข / ไม่เลข) มีเพศสัมพันธ์ของเด็กนักเรียนหญิง
4. ปัจจัยด้านความรู้และทัศนคติ (การรับรู้ช่องทางของการมีเพศสัมพันธ์ ความรู้เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์) มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม (เลข / ไม่เลข) มีเพศสัมพันธ์ของเด็กนักเรียนหญิง

1.5 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

ผลการเรียน หมายถึง ระดับคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนหญิงในภาคการศึกษาครั้งล่าสุด
ค่านิยมและความทันสมัย หมายถึง ความโน้มเอียง หรือแนวทางที่คนจะประพฤติไปในแนวทางใดทางหนึ่ง ที่ตนเองได้พิจารณาแล้วว่าเป็นที่ดีสำหรับตน หรือสังคมยอมรับนับถือและปฏิบัติตามแนวความคิดนั้น ๆ

ความรู้และทัศนคติ หมายถึง ความรู้ความเข้าใจในท่าที่ และความรู้ตึกนึกคิด ซึ่งเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนในเรื่องเพศ โดยบุคคลจะได้รับการถ่ายทอดและการเรียนรู้จากสังคมอย่างถูกต้อง

พฤติกรรมทางเพศ หมายถึง ความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติ และการกระทำ การแสดงออก หรือสิ่งที่วัยรุ่นได้แสดงออก ไม่ว่าจะเป็นการคบเพื่อนต่างเพศ การแสดงออกซึ่งความรัก การจับมือถือแขน การโอบกอด การหอมจูบ ทั้งในที่สาธารณะและที่ลับตาคน รวมไปถึงพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสด้วย

พฤติกรรมการณ์มีเพศสัมพันธ์นักเรียน หมายถึง พฤติกรรมการณ์มีความสัมพันธ์ทางเพศของนักเรียน ซึ่งจะนำไปสู่การเกิดปัญหาทางเพศสัมพันธ์

ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ หมายถึง ระดับของความรู้ที่นึกคิด ท่าที และแนวทางในการปฏิบัติตนในเรื่องเพศ ในลักษณะการกระทำหรือไม่กระทำ ชอบหรือไม่ชอบ และนิยมหรือไม่นิยม เป็นสิ่งที่บุคคลได้รับการเรียนรู้มาจากระบบการณ้ของบุคคลนั้น ๆ ตลอดจนค่านิยมของบุคคล ประกอบไปด้วยอารมณ์ ความรู้สึกที่ได้รับจากสิ่งแวดล้อมทางสังคมคือพฤติกรรมที่เกี่ยวข้กับรูปแบบของพฤติกรรมทางเพศ

ความรู้ในเรื่องเพศ หมายถึง ความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศ ที่บุคคลได้รับการถ่ายทอดและเรียนรู้จากสังคมอย่างถูกต้อง เช่น จากครอบครัว โรงเรียน กลุ่มเพื่อนสนิทและสื่อมวลชนต่าง ๆ

การขายบริการทางเพศ หมายถึง การมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลอื่นในลักษณะเป็นผู้กระทำหรือผู้ถูกกระทำ โดยมีพฤติกรรมนอนกอดเฉย ๆ ทั้งสวมเสื้อผ้าหรือไม่ก็ตาม การสำเร็จความใคร่ การร่วมเพศทางช่องคลอด การร่วมเพศทางปาก การร่วมเพศทางทวารหนักหรือการกระทำอื่นใดก็ได้ โดยจากการได้รับเงินจ้างรางวัลเป็นการตอบแทนการกระทำนั้น ๆ

ผู้ให้บริการหรือลูกค้า หมายถึง บุคคลที่ซื้อบริการทางเพศจากเด็กหญิงที่ขายบริการทางเพศ ทั้งที่เป็นชาวไทยและชาวต่างชาติ

นายหน้าหรือเอเย่นต์ หมายถึง บุคคลที่เป็นตัวกลางระหว่างนักเรียนวัยรุ่นหญิงที่ขายบริการทางเพศกับผู้ใช้บริการทางเพศ ซึ่งเป็นบุคคลที่เปรียบเสมือนตัวเชื่อม นับได้ว่าเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญมากเนื่องจากได้รับผลตอบแทนจากการกระทำ

การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ หมายถึง ผลที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ โดยการตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ ซึ่งมีการตั้งครรภ์ที่ไม่ได้ตั้งใจขึ้นหรือรวมถึงการ ทำให้แท้งครรภ์ไว้หรือทำแท้งก็ตาม

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงพฤติกรรมการณ์มีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี
2. ได้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ และนำไปสู่การขายบริการทางเพศของนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี
3. สามารถนำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมการณ์มีเพศสัมพันธ์ ที่นำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงต่อการขายบริการทางเพศในสถานศึกษา เพื่ออนาคตของเด็กและของประเทศชาติ
4. สามารถนำผลวิจัย เสนอต่อหน่วยงานราชการและองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องใช้ในการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตเยาวชนของประเทศไทย